

Ur natten

Signe Aurell

1918

Medan skymningen faller kring härd och hus
Och det mörknar kring sovande vatten
Genom dunklet jag famlar i längtan på ljus,
Mina tankar gå vilse i natten
Och jag söker en ljusglimt, en stråle blott
Med ett bud om att morgon skall gry
Om att sol ej för alltid till vila gått
Långt där borta i svartnande sky.

Ut ur mångårigt mörker kring hav och hed
Ser jag fyrarna blinka och blänka
Det har börjat att ljusna i slavernas led
De ha börjat att vakna och tänka.
De ha slutat sin hundtjänst vid guldets fot
Och de tigga och bedja ej mer
Men de ropa på ljus där de samlas med hot
Under frihetens röda baner.

Över snyftande klagan och kval och nöd
hörs en stämman som undertryckt knotar
Hörs en frihetston, skälvande, hemlös och spröd
Men den växer anklagar och hotar.
Och i orubblig styrka mot stormens tag
Står de sotiga slavernas här
Låt det storma och rasa och ryta i dag
Och i morgon är solskenet här.

Bort allt tynande, sjukligt och mörkt och tungt
Som har tryckt oss sen urminnes tider
Fram allt stolt och frohoppningsfullt, starkt och ungt
Fram till väntande trotsiga strider
Och det sätet som spirar i stridens spår
Skall ej kvävas av mörker och makt
Men skall stiga mot ljuset i knoppande vår
Uti soldrucken, vårfager prakt.

Det Anarkistiska Biblioteket

Signe Aurell
Ur natten
1918

Allarm 1 maj 1918

www.anarkistiskabiblioteket.se